

Gebrek aan verjonging

Columns - 26 januari 2018 - Auteur: Carsten Brzeski

Een wolk van paternalisme zweeft over de SPD en een gevoel van urgentie om haast te maken met vernieuwing, verjonging en blik op de toekomst ontbreekt, schrijft ING-econoom Carsten Brzeski. En de SPD staat daarin beslist niet alleen.

Martin Schulz was de grote verliezer van de SPD-stemming om wel of niet coalitieonderhandelingen te starten met Angela Merkel. Ondanks de 56 procent voor ja, ging het vooral over het 'nee'. 'Niet zijn beste speech' of 'Schulz verliest zijn magie', oordeelde de publieke omroep weinig neutraal. Een typisch Duits mediatrekje is dat.

Eerst mensen de hemel inprijzen, om ze daarna compleet af te kraken. Voorbeelden te over: Helmut Kohl, Boris Becker, Jan Ulrich en natuurlijk Sint Martin zelf. Van sociaaldemocratische verlosser en hoop voor alle uitgeMerkelte Duitsers tot nationale pispaal. En dat op de kop af binnen één jaar.

De ene ster valt, de andere stijgt. De Duitse media waren het roerend met elkaar eens, alsof het een soort van politieke 'The Voice van Duitsland' betrof: Schulz had 'verloren' en Kevin Kühnert had het SPD-partijcongres 'gewonnen'. De voorzitter van de Jonge Socialisten gooide hoge ogen met zijn speech, houding én lef om tegen de partijlijn, of beter partijsmeekbede, in te gaan.

De hele partijtop zag grauw van vermoeidheid na twee weken partijafdelingen bezoeken en stemmen ronselen. De jonge voorzitter hoefde slechts één zegeronde in de media te doen. Kevin was hét gezicht geworden van de interne weerstand bij de SPD tegen een nieuwe grote coalitie met Merkel.

Een ster was geboren. 'Kevin krijgt congres op de banken', kopte Bild, om zich meteen af te vragen 'Hoe gaat het verder met Kevin?' Want stars, daar moet je iets mee. Naar een jungle camp, een Big Brother-huis in, een Robinson-eiland op of mee regeren in de toekomstige regering.

"Laat Kevin eerst maar eens zijn studie afmaken en dan gaan werken", snibde Barbara Hendricks (66), de aftredende minister van Milieu, "daarna zal hij zijn weg in de SPD wel vinden."

En dat was, in één citaat, wat er mis gaat in en met de SPD. Misschien zelfs met

de hele Duitse politiek. Jongeren - Kevin Kühnert wordt dit jaar 29 - moeten kennelijk nog een tijdje op hun handen zitten, terwijl Duitsland een duidelijk vergrijzingsprobleem heeft. De Duitse parlementariër is gemiddeld 50 jaar oud, in de huidige waarnemende regering zijn slechts twee kabinetsleden jonger dan 50. Het moet dus niet verbazen dat Duitsland nog steeds te weinig oog heeft voor digitalisering en innovatie.

Een wolk van paternalisme zweeft over de SPD en een gevoel van urgentie om haast te maken met vernieuwing, verjonging en blik op de toekomst ontbreekt.

Nu staat de SPD daarin beslist niet alleen. Ook bij andere partijen ligt het stof duimendik en zijn jonge, nieuwe of vernieuwende Duitsers met een lampje te zoeken. Als er ooit nog een vierde kabinet-Merkel komt, zal dat waarschijnlijk het laatste hoera van de oude garde zijn. Net zoals de economie is ook de Duitse politiek niet helemaal voorbereid op de toekomst.

Hoe moet het nu verder met Kevin? Kevin zal een beetje blijven stoken in de partij, tot hij oud genoeg is om benoemd te worden. Als er bij de SPD dan tenminste nog iets te benoemen valt..

Deze column is met toestemming overgenomen uit de Belgische krant [De Tijd](#)

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/artikel/24603/gebrek-aan-verjonging>